

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE Nr. 16376...../.....6.IULI..2022

RĂSPUNS COLECTIV

la sesizările primite din partea mai multor petenți cu privire la
neconstituționalitatea unor dispoziții ale *Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice (PL-x nr. 428/2021)*, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 295 din data de 18 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.568 din 10 iunie 2022 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 27, cu referire la introducerea art. 10² în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, ale art. 10, ale art. 13 și ale art. 48 din *Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice*

Cu privire la numeroasele sesizări înregistrate la instituția Avocatul Poporului, având ca obiect neconstituționalitatea unor dispoziții ale *Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice (PL-x nr. 428/2021)*, precum și sesizarea Curții Constituționale în acest sens, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 295 din data de 18 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.568 din 10 iunie 2022, vă aducem la cunoștință următoarele aspecte:

(i) Cu privire la cele sesizate în cuprinsul petițiilor, facem mențiunea că, Avocatul Poporului, în data de 9 martie 2022, a sesizat Curtea Constituțională, în cadrul controlului anterior promulgării, cu privire la neconstituționalitatea unor dispoziții din *Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice (PL-x nr. 428/2021, L532/2021)*.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost soluționată de Curtea Constituțională, care s-a pronunțat în acest sens, pentru motive similare celor invocate de către petenți, prin Decizia nr. 295 din data de 18 mai 2022.

În acest sens, instanța de contencios constituțional a constatat următoarele:

„1. A admis obiecția de neconstituționalitate (după conexarea la termenul din 6 aprilie 2022 a celor două sesizări cu același obiect formulate de 50 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și, respectiv, de Avocatul Poporului) și a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art.2 pct.27, cu referire la introducerea art.10 ind.2 alin.(1) lit.c) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, art.13 și art.48 din *Legea pentru*

modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice;

2. **A respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.2 pct.27, cu referire la introducerea art.10 ind.2 alin.(1) lit.a), b) și d) și alin.(2)-(6) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice și art.10 din Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Pentru pronunțarea soluției de admitere, Curtea a reținut, în esență, următoarele argumente:

Luând act, pe de o parte, de Decizia nr.440 din 8 iulie 2014, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea, în integralitate, a Legii nr.82/2012 care stabilea obligația furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și a furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului de a reține anumite date generate sau prelucrate ca urmare a unei comunicații ori a unui serviciu de comunicații (datele de trafic și de localizare a persoanelor fizice și a persoanelor juridice, precum și datele necesare pentru identificarea unui abonat sau unui utilizator înregistrat) pentru punerea acestora la dispoziția organelor de urmărire penală, instanțelor de judecată și organelor de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, și, pe de altă parte, de faptul că, până în prezent, legiuitorul nu a reglementat o nouă lege referitoare la reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, Curtea a reținut că dispozițiile art.2 pct.27 din legea criticată, cu referire la introducerea art.10 ind.2 alin.(1) lit.c) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011, care instituie obligația în sarcina furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice de a furniza "informațiile reținute sau stocate" organelor de urmărire penală sau organelor cu atribuții în domeniul securității naționale, nu au caracter previzibil, iar proporționalitatea măsurii nu este asigurată prin reglementarea unor garanții corespunzătoare, cu respectarea prevederilor art.1 alin.(5) din Constituție. Lipsa garanțiilor deschide posibilitatea unor abuzuri în activitatea de reținere și stocare a datelor, cu riscul afectării dreptului la viață intimă, familială și privată a persoanei, a secretului corespondenței și a libertății de exprimare, ingerința statului în exercitarea drepturilor constituționale menționate nefiind formulată într-o manieră susceptibilă să ofere încredere cetățenilor în caracterul său strict necesar într-o societate democratică. Chiar dacă norma prevede garanțiile necesare accesului și folosirii informațiilor reținute sau stocate, prin modul defectuos/ambiguu de redactare, lipsit de precizie și predictibilitate, Curtea constată că aceleași dispoziții sunt susceptibile de a crea aparența de legalitate cu privire la activitatea de reținere și stocare a informațiilor electronice, lăsând posibilitatea interpretării acestora în sensul că obligația reținerii și stocării informațiilor electronice poate fi reglementată prin acte normative infralegale, adoptate de autorități publice administrative cu competențe în materia comunicațiilor electronice. Or, o atare concluzie este incompatibilă cu drepturile fundamentale a căror protecție este consacrată constituțional, astfel că art.2 pct.27 din legea criticată, prin care se introduce art.10 ind.2 alin.(1) lit.c) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011, sunt neconstituționale prin raportare la art.1 alin.(5), art.26, art.28 și la art.30 din Constituție.

Cu privire la dispozițiile art.13 și ale art.48 din actul normativ criticat, Curtea Constituțională a reținut că atât prin conținutul lor normativ lacunar sub aspectul stabilirii unor minime cerințe obligatorii sau a unor criterii obiective pentru aprobarea amplasării elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice pe spațiile verzi situate în intravilan, cât și prin faptul că reprezintă derogări de la regimul juridic aplicabil spațiilor verzi care instituie interdicții absolute în acest domeniu, sunt apte să afecteze exercitarea în condiții de normalitate a dreptului la ocrotirea sănătății și a dreptului la un mediu sănătos. Curtea a constatat că măsura dispusă nu este necesară, adecvată și nici proporțională, amplasarea elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice pe spațiile verzi situate în intravilan

având un caracter excesiv, de natură a afecta drepturile protejate constituțional de art.34 și art.35 din Legea fundamentală”.

Ulterior, așa cum rezultă și din analiza procesului legislativ al actului normativ criticat (PL-x nr. 428/2021), acesta a fost transmis în Parlamentul României, în procedură de reexaminare, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.295 din 18 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.568 din 10 iunie 2022, în vederea punerii în acord cu cele dispuse de Curtea Constituțională prin decizia indicată mai sus.

Astfel, textele de lege supuse controlului de constituționalitate au fost modificate de către legiuitor potrivit celor dispuse de instanța de control constituțional în acest sens în conformitate cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție.

Ca atare, **apreciem că nu se mai impune sesizarea Curții Constituționale în acest caz.**

(ii) În ceea ce privește susținerile invocate de către petenți referitoare la modificarea, prin derogări abuzive, a unor acte normative și, respectiv, excluderea sau eliminarea unor prevederi legale, apreciem că, în realitate, acestea vizează **modificarea soluției legislative** prevăzută de actul normativ criticat.

Referitor la modificarea soluției legislative, precizăm că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, în mod constant, faptul că, acceptarea unei critici de neconstituționalitate care tinde la modificarea unui act normativ ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căroră *"Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării"*, fiind în contradicție și cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată potrivit căroră *"Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului"* (a se vedea **Deciziile Curții Constituționale nr. 483/2003, nr. 165/2005 și nr. 61/2010**).

Prin urmare, este apanajul legiuitorului de a regla anumite carențe ale unui act normativ rezultate din procesul de aplicare al legii, în cadrul procesului legislativ.

În acest caz, menționăm și faptul că, Avocatul Poporului nu are inițiativă legislativă, legiuitorul fiind singurul îndreptățit să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare o necesitate în acest sens, în acord cu dispozițiile art. 61 și ale art. 74 alin. (1) din Constituție.

Ca atare, în opinia noastră, cele sesizate de către petenți pot fi analizate în procesul legislativ din Parlament, urmând ca, în funcție de oportunitatea acestor susțineri, actul normativ criticat să fie modificat sau completat, după caz.

București, 6 iulie 2022

Renate WEBER,
* ROMÂNIA *
AVOCATUL POPORULUI

